

Lenger (VS):

Det sidste er jeg helt enig med ministeren i. Den principielle betænkelighed ved hele denne problemstilling går altså på, om vi kan risikere, at vi i praksis får en forlængelse af straffene. Jeg vil godt for en ordens skyld give ministeren en chance mere og spørge, hvad ministeren vil gøre, hvis det viser sig, at der efter en gennemførelse af ministerens nye tanker faktisk er sket en generel skærpelse af niveauet for fængselsstraffe i dette land.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Det er vel lige tidligt nok at drøfte det. Det må vel ske i forbindelse med det arbejde, som skal udføres af straffelovrådet, når vi har behandlet sagen. Det er jo ikke meningen, at der umiddelbart skal fremsættes et lovforslag. Hr. Lenger er bekendt med, at i straffelovrådet er domstolene også repræsenteret, og derfor kan det selvfølgelig have interesse, hvilke forslag der fremkommer derfra, når vi er kommet med et oplæg, hvad der altså er tanken. Derfor kan vi ikke sige, hvad der skal ske bagefter. Lad os nu først se på, hvad det er, vi ønsker, for det er også væsentligt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 152

10) Til *justitsministeren* af:

Lenger (VS):

»Hvilken virkning mener ministeren at det vil have for den senere resocialisering af en fange, hvis mulighederne for udgangstilladelse gøres ringere?«

Skriftlig begrundelse

I forbindelse med, at ministeren har gjort sig til talsmand for en afkortning af alle fængselsdomme med en tredjedel mod, at prøveløsladelse efter to tredjedele af afsoningen afskaffes, har ministeren foreslået, at der ved disse formelt kortere straffe gives ringere mulighed for at opnå udgangstilladelse.

Da straffene efter ministerens konstruktion vil have samme længde som nu for langt det største antal afsonere, vil den ringere mulighed for udgangstilladelse med andre ord være en reel skærpelse af straffen.

Efter spørgerens opfattelse vil noget sådant gøre resocialiseringen vanskeligere. Hvis fangen bliver mere afsondret fra det omgivende samfund under sin afsoning, vil han have vanskeligere ved at vende tilbage og undgå ny kriminalitet. Tværtimod må forholdene under afsoningen i højere grad tilpasses det omgivende samfund, idet formålet med fængselsstraffen – hvis den overhovedet har noget formål – må være at begrænse kriminaliteten.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Det kunne have uheldige virkninger, hvis man ville afskaffe udgangstilladelse. Vi har jo nogle bestemmelser i straffeloven, som jeg gerne vil sige med det samme at der ikke er nogen tanker om at ændre. Det er § 35 om udgang til beskæftigelse hos privat arbejdsgiver. Det er § 36, der giver regler om udgang dels begrundet i humane hensyn, dels når det må anses for formålstjenligt med henblik på den pågældendes behandling, herunder forberedelsen af løsladelsen. Det er selvfølgelig væsentligt, at de, der kommer ud, måske efter en længere straf, ikke bare kommer ud til noget helt ukendt, men at man har givet dem lejlighed til at søge en forbindelse til arbejdsmarkedet og familien. Det vil vi gerne opretholde.

Disse bestemmelser giver jo adgang til forskellige administrative krav eller det modsatte. Jeg kan godt sige, at det, jeg navnlig har hæftet mig ved, er, at fængselsdømte i åben anstalt kan få udgang allerede efter fire ugers ophold uanset straffens størrelse, mens indsatte i lukket anstalt først kan få udgang et stykke henne i afsoningen. Jeg mener, det bør overvejes, om det er en rimelig ordning. Også spørgsmålet om, hvad udgangstilladelse kan benyttes til, og de særlige ordninger, der gælder med hensyn til opsparring af udgang, er noget, som trænger til at blive overvejet. Jeg kan tilføje, at vi har en arbejdsgruppe under justitsministeriet, der i løbet af kort tid vil afgive en udtalelse om disse spørgsmål.

Lenger (VS):

Jeg synes egentlig, at de regler, vi har om udgang, er restriktive nok, især når man tager i betragtning, at en effektiv resocialisering kun kan ske ved, at man i stigende grad underkaster fangerne nogle forhold, der så